

γλυκόνομα τό, Κ. Βάρναλ., Ν. Ἔστ. 18 (1935), 612 Ν. Καζαντζ., Θ. Κωμωδ. Καθαρτ. 6,80 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. ὄ ν ο μ α.

Τὸ οἶονεὶ γ λ υ κ ὸ ς, εὐχάριστον ὄνομα: Μόνο ᾿ς τὸ γλυκόνομα τῆς γῆς τῆς Ν. Καζαντζ., ἔνθ' ἄν. Λεξ. Δημητρ. || Ποίημ.

Σ' ἀγκαλιάζω σφιχτά, δίχως χέρια! Χωρὶς γλώσσα, χίλιες φορὲς, σὲ φωνάζω γλυκόνομα!
Κ. Βάρναλ., ἔνθ' ἄν.

γλυκόνομος ἐπιθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. ὄ ν ο μ α.

Ὁ ἔχων γλυκὺ, προσφυλὲς ὄνομα. β) Ὁ περιπόθητος, ἀξιγάπητος.

γλυκονταῆς ὁ, ἀμάρτ. γλυκονταῆς Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. ν τ α ῆ ς.

Θωπευτ., ὁ θεῖος.

γλυκόξανθος ἐπιθ. Γ. Βλαχογιάνν., Προπύλ., 1.68—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ ξ α ν θ ὸ ς.

Ὁ ἔχων οἶονεὶ γλυκὺ, εὐάρεστον, ἀπαλὸν ξανθὸν χρώμα ἔνθ' ἄν.: Γλυκόξανθη καὶ γελαστὴ αὐγὴ Γ. Βλαχογιάνν., ἔνθ' ἄν.

γλυκοξάνοιγμα τό, ἐνιαχ. γλυκοξάνοισμα Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο ξ α ν ο ῖ γ ω.

Τὸ γλυκὺ βλέμμα ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ὁλος ὁ κόσμος νὰ μοῦ πῆ κακὸ γιὰ τ' ὄνομά σου, δὲ δὸ ξεχνῶ ἐγὼ ποτὲ τὸ γλυκοξάνοισμά σου
Νεάπ.

γλυκοξανοίγω Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ξ α ν ο ῖ γ ω.

1) Βλέπω, παρατηρῶ μετὰ γλυκύτητος Κρήτ. 2) Ἐρωτοτροπῶ διὰ νευμάτων Κρήτ. (Νεάπ.)

γλυκοξαποστáινω Σ. Σκίπ., Νύχτ. Πρωτομαγ., 11.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ξ α π ο σ τ α ῖ ν ω. Μετβ., ξεκουράζω κατὰ τρόπον γλυκύν, ἤπιον: Ποίημ.:

Ἵ τῶν ὄνειρον τῆ λίμνη γλυκοξαπόστασέ τη.

γλυκοξελιγώνω Φ. Πανᾶ, Λυρικ., 321.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ξ ε λ ι γ ὶ ῶ ν ω.

Ξ ε λ ι γ ὶ ῶ ν ω κατὰ τρόπον εὐχάριστον, γλυκύν: Ποίημ.

Κ' οἱ θεαταὶ τριγύρω σας νὰ γλυκοξελιγώνονται.

γλυκοξέφωμα τό, ἐνιαχ. γλυκοξίφωμα Κύπρ.—Λαογρ. 6 (1917), 399.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. ξ έ φ ω μ α.

Ἡ εὐχάριστος, ἠπία, γλυκεῖα χαρουργή: Ἄσμ.

Τῶαί ᾿ς τὰ γλυκοξίφωματα βρίσκει τῶ ἕνα θηρίον
Λαογρ. 6 (1917), 399. Συνών. γ λ υ κ ο χ ᾶ ρ α γ μ α.

γλυκοξέφωτα ἐπίρρ. Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐδ. γ λ υ κ ο ξ έ φ ω τ ο ὡς οὐσ. λαμβανομένου.

Περὶ τὸ λυκαυγές.

γλυκοξέφωτος ἐπιθ. ἀμάρτ. Οὐδ. πληθ. ὡς οὐσ. γλυκοξέφωτα Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλυκοξίφωτα Κύπρ.—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. ξ έ φ ω τ ο.

Τὸ λυκαυγές ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Τῶαί τῶα τὰ γλυκοξίφωτα εὐρίσα νὰ φῶ
Κύπρ.

Τῶαί ᾿πά ᾿ς τὰ γλυκοξίφωτα ποῦ πά νὰ ξημερώση, στίσιστήκασιν τ' ἀμμάδκια μου τῶ ἕναν μεγάλοφ φίν αὐτόθ.

Ποσπέρας ἐγεννήθηκεν τσ' οὐλ-λη νύκτα πορπάτεν, τῶαί τῶα τὰ γλυκοξίφωτα ζητᾶ φουμὶν νὰ φάη αὐτόθ.

γλυκοξημέρωμα τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) Ρόδ.—Κ. Παλαμ., Πεντασύλλ., 107. Περάσμ. καὶ χαιρετ., 168.13—Λεξ. Μπριγκ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρημ. γ λ υ κ ο ξ η μ ε ρ ὶ ν ω.

Ὁ περὶ τὴν χαρουργήν, οἶονεὶ γλυκὺς, εὐχάριστος χρόνος ἔνθ' ἄν.: Παροιμ. φρ.

Πάντα γλυκοξημέρωμα λαλοῦνε τὰ κοκόρια (ἐπὶ τῶν κατὰ συνθήειαν συμβάντων) Λεξ. Δημητρ. || Ἄσμ.

Τὴν νύχταγ κλαίχ, χέλουβ βυζὶ καὶ τὴν αὐγὴν τὸ γάλα, τὰ γλυκοξημερώματα ποῦ ᾿σαι, γλυκεῖά μου μάννα;
Ρόδ. || Ποίημ.

Ἡ Θράκη προικιό του, ὦ δόξα! Κε ἀπανωπροίκι μιὰ Ἑλλάδα πάλι ᾿ς τὴν τουρκεμένην Ἀνατολή, τῆς Ἰωνίας γλυκοξημέρωμα

Κ. Παλαμ., Πεντασύλλ., ἔνθ' ἄν. β) Μεταφ., τὸ γλυκὺ, ἀπαλόν, βλέμμα Κ. Παλαμ., Περάσμ. καὶ Χαιρετ., ἔνθ' ἄν.—Λεξ. Δημητρ.: Ποίημ.

Γλυκοξημέρωμα ματιῶν σὰ νὰ ξανοίγω τῆς Λιόκαλης τὴν ὄψη

Κ. Παλαμ., ἔνθ' ἄν.

γλυκοξημερώνω Ἡπ. (Θεσπρωτ. Μαργαρ.) Ἴων. (Σμύρν.) Κωνπλ. Παξ.—Ι. Πολέμ., Χειμωνανθ., 133—Λεξ. Μπριγκ. γλυκοξημιρώνου Μακεδ. (Πεντάλοφ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ξ η μ ε ρ ὶ ν ω.

1) Ἀμτβ. κατὰ γ' πρόσ., προβάλλει, ἀναφάνεται ἢ αὐγὴ κατὰ τρόπον ἤπιον, εὐάρεστον, οἶονεὶ γλυκύν ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Γλυκοξημέρωσ' ἢ αὐγὴ καὶ νύχτα εἶν' ἀκόμα, τὴ νύχτα ἔχεις ᾿ς τὰ μάτια σου καὶ τὴν αὐγὴ ᾿ς τὸ στόμα Ἴων. (Σμύρν.) Κωνπλ. || Ποίημ.

Κε ὅταν γλυκοξημέρωσε κ' ἐκίνησα νὰ φύγω, βροῖσκω τὴν πόρτα σφαιλιστὴ καὶ τὰ κλειδιά παρμένα

Ι. Πολέμ., ἔνθ' ἄν. 2) Ἀμτβ., ἐξυπνῶ κατὰ τὴν πρῶταν μετὰ τρόπον εὐχάριστον, οἶονεὶ γλυκύν Ἡπ. (Θεσπρωτ. Μαργαρ.) Μακεδ. (Πεντάλοφ.) Παξ.: Ἄσμ.

Κε ὅσες κοιμοῦνται ἀγκαλιὰ νὰ γλυκοξημερώσουν Θεσπρωτ.

Ἐκεῖ νὰ φάη, ἐκεῖ νὰ πιῆ | καὶ νὰ γλυκοξημερωθῆ (ἐξ ἐπωδ.) Παξ.